

Debreceni Ítéltábla

Bf.I.788/2024/8.

A Debreceni Ítéltábla mint másodfokú bíróság Debrecenben, a 2025. március 6. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

Az életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indított büntetőügyben a Nyíregyházi Törvényszék 2024. november 5. napján kihirdetett 11.B.278/2024/23. számú ítéletét helybenhagyja.

A büntetés-végrehajtási intézeti tényleges tartózkodási helyre utalást mellőzi.

A másodfokú bíróság határozata ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

[1] A Nyíregyházi Törvényszék a rendelkező részben írt ügydöntő határozatában Terhelt1 vádlottat (életveszélyt okozó) testi sértés büntette [a Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 164. § (1) bekezdés, (8) bekezdés 1. fordulat] miatt 3 év 6 hónap börtön fokozatú szabadságvesztésre és 4 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A büntetésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. Rendelkezett a lefoglalt bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú ítélet ellen a vádlott és a védő jelentettek be fellebbezést kizárólag a büntetés enyhítése érdekében (23. sorszámú jegyzőkönyv 8. oldal). A védői perorvoslat írásbeli indokai szerint az elsőfokú bíróság által értékelt enyhítő körülményeknek nagyobb nyomatékot kell tulajdonítani, melyek a büntetés enyhítésére irányuló kérelmet megalapozzák (6. sorszámú másodfokú irat).

[3] Az ügyészség a jogorvoslatra nyitva álló törvényes határidőben tudomásul vette az elsőfokú bíróság határozatát (24. sorszámú elsőfokú bírósági irat).

[4] A Debreceni Fellebbviteli Főügyészség a Bf.287/2024/5. számú észrevételében a védelmi jogorvoslatokat nem tartotta megalapozottnak. Kifejtette, hogy az irányadó középértéktől a súlyosító körülmények nagyobb száma ellenére a büntetés további enyhítésére nincs törvényes indok, ezért tanácsülésen történő elbírálás mellett az elsőfokú ítélet helybenhagyására tett indítványt.

[5] Az ítéltábla a védelmi jogorvoslatokat a büntetőeljárásról szóló 2017. évi XC. törvény (a továbbiakban: Be.) 598. § (2) bekezdése alapján az ügyészségi indítvánnyal egyetértve, a törvényi feltételek maradéktalan teljesülése folytán tanácsülésen bírálta el.

[6] A fellebbezések nem alaposak.

[7] Figyelemmel arra, hogy a vádlott és a védő a perorvoslatot kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pontja alapján jelentették be, a másodfokú bíróság az ítéletnek csak a fellebbezéssel sérelmezett részét bírálta felül a Be. 590. § (3) bekezdése szerint.

[8] A Be. 590. § (5) bekezdésének szabályai azonban a felülbírálatot kiterjesztik a szankciós fellebbezésnél is az eljárási szabályok betartására, az abszolút és súlyos relatív hibából eredő hatályon kívül helyezési okok esetleges fennállására, a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezésre, ha a vádlottat fel kell menteni vagy vele szemben az eljárást meg kell szüntetni, valamint a bűncselekmény minősítésére vonatkozó rendelkezésre [Be. 590. § (5) bekezdés a) pont, aa) és ab) alpontok – c) pont, (5a) bekezdés]. Értелеmszerűen a mértékes fellebbezésnél a büntetés kiszabása a fellebbezés oka és a cél: a büntetésre vonatkozó rendelkezés megváltoztatása, ezért a Be. 590. § (5) bekezdés d) pontban foglaltak jelen esetben a Be. 590. § (3) bekezdésében írtaknak feleltethetők meg. Ezen túl a másodfokú bíróság hivatalból vizsgálta a Be. 590. § (7) bekezdésének előírása szerint az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseket is.

[9] A Be. 591. § (2) bekezdés a) pontja értelmében ugyanakkor a másodfokú bíróság nem vizsgálhatta és nem is vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapította, mivel a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdése alapján jelentették be. Ebben az esetben az első fokon megállapított tényállás rögzül, azaz a tényálláshoz kötöttség teljes.

[10] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék a bizonyítási eljárást a perjogi szabályokat betartva folytatta le. Nem vétett sem abszolút [Be. 608. § (1) bekezdés a) – h) pont], sem olyan relatív eljárási hibát [Be. 609. § (1) bekezdés, (2) bekezdés a) – d) pont], ami az érdemi felülbírálatot kizárta volna. Szükséges utalni rá, hogy a bűnösség beismerésének elfogadása a perrendnek megfelelően történt, a hármas perjogi feltétel [Be. 504. § (2) bekezdés a-c) pont] maradéktalanul teljesült.

[11] A felülbírálat kiterjesztése során a másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság – büntethetőségi akadály hiányában – törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére. Nem volt észlelhető olyan körülmény, mely a terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését tette volna szükségessé.

[12] A vádlott cselekménye valóban a Btk. 164. § (1) bekezdésébe ütköző és a (8) bekezdés 1. fordulat szerint minősülő életveszélyt okozó testi sértés büntetettét valósította meg. A testi épség megsértése kapcsán egyenes, az életveszélyes eredmény tekintetében pedig eshetőlegesen szándékkal cselekedett, amikor ittasan és kábítószer hatása alatt is állva közepes erővel hason szúrta a sértettet, valamint bal combján erős vérzéssel járó 10 cm hosszú metszést ejtett. A hasi szúrás behatolt a hasüregbe és sértette a hashártyát is. E sérülések a vérvesztés következtében közvetlen életveszélyt idéztek elő. Ezen kívül a sértett a védekezése során a bal csukló kézhatí felszínének 8 napon belüli gyógytartamú metszett sérülését is elszenvedte.

[13] Az ítéltábla itt utal arra, hogy az elkövető aktuális tudattartama a vádlott önhibából eredő, és ezért a Btk. 18. §-a szerint a büntetőjogi felelősség alól nem mentesítő ittas és bódult állapota miatt az alanyi oldal elsődlegesen a tárgyi körülmények alapján ítélt meg (III. Büntető Elvi Döntés). A használt eszköz, a kifejtett erőbehatások, a célzott testtájakok és az okozott súlyos, életveszélyes sérülés tükrében a szándékosság nem vonható kétségbe. A cselekmény közel áll a Btk. 160. § (1) bekezdés szerinti emberölés büntette kísérletéhez, azonban az ölési szándék megállapítására az ítéltábla sem látott alapot.

[14] A büntetés kiszabásakor irányadó bűnösségi körülményeket az elsőfokú bíróság feltárta és a vádlottal szemben az enyhítő és súlyosító tényezőket a nyomatékuknak megfelelően értékelve a büntetési célok elérésére alkalmas, a bünteteskiszabási elvekkel összhangban álló büntetést szabott ki, amely inkább enyhe, mint súlyos, figyelemmel a cselekmény erkölcsileg

is elítélhető motívumára, a terhelt többszörösen büntetett előéletére is, ezért a büntetés enyhítésére az a másodfokú bíróság nem látott törvényes lehetőséget. Erre tekintettel a védelmi fellebbezések nem lehetettek eredményesek.

[15] Az ítélet egyéb, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a feltételes szabadságra bocsáthatóságra, az előzetes fogvatartás beszámítására, a bűnjelekre és a bűnügyi költségre vonatkozó, egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezései is törvényesek.

[16] A kifejtettekre figyelemmel az ítéltábla a törvényszék ítéletét a fellebbezések alaptalansága miatt a Be. 605. § (1) bekezdése alapján – döntően helyes indokainál fogva – helybenhagyta.

[17] A másodfokú bíróság egyben a Be. 604. § (3) bekezdés c) pontja alapján mellőzte az időközben szabadlábra került terhelt büntetés-végrehajtási intézeti tényleges tartózkodási helyére utalást.

[18] Ellentétes döntés hiányában a másodfokú végzés ellen a Be. 615. § (1) és (2) bekezdése értelmében nincs helye fellebbezésnek.

Debrecen, 2025. március 6.

Dr. Háger Tamás sk. a tanács elnöke, Dr. Diószegi Attila sk. előadó bíró, Dr. Bakó József sk. bíró

Záradék: A Nyíregyházi Törvényszék 11.B.278/2024/23. számú ítélete a Debreceni Ítéltábla Bf.I.788/2024/8. számú végzése által a mai napon jogerőre emelkedett.

Debrecen, 2025. március 6.

Dr. Háger Tamás sk.
a tanács elnöke